

นิพนธ์ต้นฉบับ

พฤติกรรม การเลือกบริโภคอาหารของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนเวียงน้อยศึกษา จังหวัดขอนแก่นนวารินทร์ พันธุ์ชัยภูมิ^{(1)*}, พิษณุ อุตตะมะเวทิน⁽²⁾

วันที่ได้รับต้นฉบับ: 12 สิงหาคม 2563

วันที่ตอบรับการตีพิมพ์: 23 กันยายน 2563

บทคัดย่อ

* ผู้รับผิดชอบบทความ

(1) นักศึกษาหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต
คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

(2) คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงตามความเจริญก้าวหน้าของเศรษฐกิจ สังคม กระแสนิยมบริโภคส่งผลให้เกิดปัญหาทางโภชนาการ รวมทั้งการเกิดโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง เช่น โรคอ้วน โรคเบาหวาน โรคความดันโลหิตสูง โรคหัวใจ โรคหลอดเลือดสมอง และโรคมะเร็ง ดังนั้นการศึกษาค้นคว้าจึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเลือกบริโภคอาหารและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเลือกบริโภคของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนเวียงน้อยศึกษา จังหวัดขอนแก่น เป็นการศึกษาเชิงพรรณนา แบบภาคตัดขวาง Cross-sectional Descriptive Study กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2562 จำนวน 173 คนใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ระหว่างวันที่ 1 กุมภาพันธ์ ถึง 31 มีนาคม 2563

ผลการศึกษาส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการบริโภคอาหารปิ้งย่าง พฤติกรรมการบริโภคอาหารดิบ พฤติกรรมการบริโภคอาหารเสริมและเครื่องดื่ม และพฤติกรรมการบริโภคอาหารต่างชาติ อยู่ในระดับไม่เหมาะสม ร้อยละ 78.61, 82.08, 67.05 และ 76.88 ตามลำดับ ด้านปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเลือกบริโภคอาหารได้แก่ ปัจจัยนำที่เกี่ยวข้องกับการบริโภคอาหาร พบว่า นักเรียนมีระดับความรู้ในการบริโภคอาหารอยู่ในระดับต่ำ ร้อยละ 52.02 (คะแนนเฉลี่ย 11.04 ± 2.13) จากคะแนนเต็ม 16 คะแนน ทิศนคติต่อการบริโภคอาหารอยู่ในระดับดี ร้อยละ 60.69 ฐานนิยม 1.65 ด้านปัจจัยเอื้อที่เกี่ยวข้องกับการบริโภคอาหารภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ฐานนิยม 1.69 ร้อยละ 66.74 ด้านปัจจัยเสริมที่เกี่ยวข้องกับการบริโภคอาหารภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ฐานนิยม 1.69 ส่วนใหญ่มีปัจจัยเสริมอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 60.12 พฤติกรรมการบริโภคอาหารในภาพรวมอยู่ในระดับไม่เหมาะสม ร้อยละ 74.57 ฐานนิยม 1.52

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเลือกบริโภคอาหาร ได้แก่ ปัจจัยนำด้านความรู้ในการบริโภคอาหาร และปัจจัยเอื้อที่เกี่ยวข้องกับการบริโภคอาหาร พบว่า ด้านความรู้ในการบริโภคอาหารของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่อยู่ในระดับปานกลางและระดับต่ำ มีพฤติกรรมการเลือกบริโภคอาหารไม่เหมาะสมมากกว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีความรู้ในการบริโภคอาหารอยู่ในระดับดีถึง 2.62 เท่า และด้านปัจจัยเอื้อที่เกี่ยวข้องกับการบริโภคอาหารของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีปัจจัยเอื้ออยู่ในระดับดีและระดับปานกลาง มีพฤติกรรมการเลือกบริโภคอาหารไม่เหมาะสมมากกว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีปัจจัยเอื้อในระดับต่ำถึง 2.32 เท่า ปัจจัยทั้งหมดนี้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลือกบริโภคอาหารของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % CI

ข้อเสนอแนะ ควรมีการจัดให้ความรู้เพื่อสร้างความตระหนักและความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเลือกบริโภคอาหารให้เหมาะสมตลอดจนการจัดสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอาหารที่เหมาะสมภายในโรงเรียน เพื่อให้นักเรียนสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการเลือกบริโภคอาหารให้เหมาะสมกับสุขภาพร่างกาย และค่านิยมที่เหมาะสม

คำสำคัญ: ปัจจัยการเลือกบริโภคอาหาร, นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย, ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ ปัจจัยเสริม

Original Article

Food Preference Behaviors of High School Students at Waengnoi Suksa School, Khon Kaen Province

Navarin Panchaiyapum^{(1)*}, Pissanu Uttamavatin⁽²⁾

Received Date: August 12, 2020

Accepted Date: September 23, 2020

* Corresponding author

(1) Master of Public Health Student,

Faculty of Public Health,

Khon Kaen University

(2) Faculty of Public Health,

Khon Kaen University

Abstract

Nowadays, students food consumption behaviors have dynamically toward socio-economic changed and advocated. The student malnutrition status was affected gradually such as obesity, diabetes, hypertension, heart diseases, stroke, and cancer.

This cross-sectional descriptive study aimed to reveal food preference behaviors consumption and factors that affected food preference behaviors among 173 students of Waengnoi Suksa secondary (level 4-6, academic year 2019) School, Khon Kaen Province during 1st February-31st March 2020. Simple random sampling was performed. Data were collected by using standardized questionnaire.

The results found that most of participants had preference behavior of grilled food, raw food, supplementary food and beverage, and international food at the unsuitable level (78.61%, 78.61%, 82.08%, 67.05%, and 76.88% respectively). In the domain of the factors which affect the food preference behaviors showed that 52.02% of students have lower knowledge of food consumption. (mode 1.65). 60.69% of the participants have a good attitude toward food consumption at the high level (mode 1.69). The overall of enabling factors and 66.74% of reinforcing factors regarding food consumption were at the moderate level (mode 1.69). Most of reinforcing factors were at moderate level (60.12%). The overall of food consumption behaviors were at unsuitable level (mode 1.52)

The result of factor analysis which affected food preference behaviors; food consumption knowledge factors and enabling factors regarding food consumption revealed that the food consumption knowledge of high school students which were at the moderate and the lower level were more unsuitable food preference behaviors than the students who had food consumption knowledge at high level as 2.62 times.

The enabling factors regarding food consumption of high school students at high and moderate level had more unsuitable food preference behaviors than enabling factors at lower level as 2.32 times.

All factors of food preference behaviors of high school students were significantly correlated at 0.05.

Moreover, the awareness and understanding concerning about food preference behaviors including environment management should be considered, especially, the suitable food in the school in order to change food preference behaviors of the students in the properly way and suitable for their health.

Keywords: Food Preference Behavior, High School Students, Predisposing Factors
Enabling Factors Reinforcing Factors

บทนำ

ปัจจุบันสถานการณ์ของอาหารทั่วโลกได้เปลี่ยนแปลงไป เนื่องมาจากการเปลี่ยนระหว่างยุคสมัยของระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยม สังคม วัฒนธรรม และความเจริญก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีการสื่อสารแบบไร้พรมแดน ปัญหาเศรษฐกิจในหลายประเทศยังคงเผชิญปัญหาด้านรายได้ระดับครัวเรือนอยู่ในระดับต่ำและปานกลาง เกิดการแก่งแย่ง แข่งขันสูง ทำให้วิถีการดำเนินชีวิตเปลี่ยนแปลง (Popkin, 2004)

สถานการณ์ภาวะโภชนาการของประเทศไทย สำนักโภชนาการ ปี พ.ศ. 2556 พบว่าเด็กไทยอายุ 6-18 ปี มีภาวะโภชนาการเกินคิดเป็นร้อยละ 6.9 และภาวะขาดสารอาหารคิดเป็นร้อยละ 6.27 ในส่วนภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีภาวะโภชนาการเกินคิดเป็นร้อยละ 7.02 และภาวะขาดสารอาหารคิดเป็นร้อยละ 13.53 (กองโภชนาการ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข, 2555) และข้อมูลจากระบบรายงานข้อมูลกระทรวงสาธารณสุข (Health Data Center: HDC) ปี พ.ศ. 2561 จังหวัดขอนแก่นได้มีการสำรวจภาวะโภชนาการในเด็กวัยเรียน (6-14 ปี) ในเขตพื้นที่สุขภาพที่ 7 รวมทั้งหมด 4 จังหวัดของภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้แก่ ขอนแก่น กาฬสินธุ์ ร้อยเอ็ด และมหาสารคาม พบว่า มีเด็กวัยเรียนมีปัญหาภาวะทุพโภชนาการ คือ ภาวะผอมร้อยละ 3.50 ภาวะเตี้ยร้อยละ 3.80 ภาวะเริ่มอ้วนและอ้วนร้อยละ 8.23 เมื่อพิจารณาเด็กวัยเรียนที่มีปัญหาภาวะทุพโภชนาการในเขตพื้นที่จังหวัดขอนแก่น พบว่าเด็กวัยเรียนที่มีภาวะเตี้ย ร้อยละ 3.36 ภาวะผอม ร้อยละ 3.61 และภาวะเริ่มอ้วนและอ้วน ร้อยละ 8.40 (กระทรวงสาธารณสุข, 2561)

สาเหตุสำคัญของปัญหาทุพโภชนาการของวัยรุ่นในปัจจุบันส่วนใหญ่เกิดจากพฤติกรรมการบริโภคอาหารที่ไม่พึงประสงค์ ได้แก่ พฤติกรรมการรับประทานอาหารที่ไม่ถูกสุขลักษณะ พฤติกรรมการบริโภคอาหารดิบ พฤติกรรมการบริโภคอาหารไขมันและกะทิ พฤติกรรมการงดหรือเลือกบริโภคอาหาร พฤติกรรมการบริโภคประเภทเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และเครื่องดื่มบำรุงกำลัง และพฤติกรรมการบริโภคขนม (พิษณุ อุตตะมะเวทิน, 2560) มีการนำมาระบุประเด็นปัญหา เช่น การไม่รับประทานอาหารเช้า การรับประทานอาหารไม่ครบ 5 หมู่ การบริโภคอาหารไม่ได้สัดส่วน การบริโภคอาหาร

ที่มีพลังงานสูง การบริโภคอาหารจานด่วน การดื่มเครื่องดื่มที่มีน้ำตาลสูง การบริโภคหวาน มัน เค็ม รวมถึงการบริโภคอาหารที่ปรุงไม่สุกและไม่สะอาด พฤติกรรมการบริโภคอาหารไม่เหมาะสม ล้วนเป็นพฤติกรรมเสี่ยงที่ก่อให้เกิดภัยคุกคามต่อสุขภาพ ได้แก่ โรคอ้วน โรคระบบทางเดินอาหาร โรคขาดสารอาหาร และโรคเมตาบอลิก เป็นต้น (นลินี จงวิริยะพันธุ์, เรื่องวิทยุ ตันติแพทยากร, & นฤมล เต็นทรัพย์สุนทร, 2556)

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้ทฤษฎี PRECEDE Model เป็นกรอบแนวคิดในการวิเคราะห์ปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมด้านการบริโภคอาหารซึ่งมีสาเหตุมาจากหลายปัจจัย โดยการอาศัยกระบวนการใช้ปัจจัยหลักหรือปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริม ในการวินิจฉัยปัจจัยและสาเหตุของพฤติกรรมที่เกี่ยวกับการบริโภคอาหาร การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมการเลือกบริโภคอาหารของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนแวงน้อยศึกษา จังหวัดขอนแก่น เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหามาตรฐานการบริโภคอาหารที่ไม่เหมาะสม และนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาไปวางแผนด้านอาหารและโภชนาการที่เกี่ยวกับการส่งเสริม ป้องกันสุขภาพ และเสริมสร้างพฤติกรรมการบริโภคอาหารที่เหมาะสมในกลุ่มนักเรียนที่ถูกต้อง

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. พฤติกรรมการเลือกบริโภคอาหารของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนแวงน้อยศึกษา จังหวัดขอนแก่น
2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเลือกบริโภคอาหารของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนแวงน้อยศึกษา จังหวัดขอนแก่น

วิธีดำเนินการวิจัย**• รูปแบบการวิจัย**

การศึกษาค้นคว้านี้เป็นการศึกษาเชิงพรรณนา (Descriptive study) แบบภาคตัดขวาง (Cross-Sectional Study) ซึ่งได้รับการพิจารณาจากจริยธรรมของ

มหาวิทยาลัยขอนแก่น เลขที่โครงการ HE 632028

• ประชากรและขนาดตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนแวงน้อยศึกษา จังหวัดขอนแก่น จำนวน 259 คน คำนวณขนาดตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้เป็นการประมาณค่าสัดส่วนประชากรกรณีทราบจำนวนประชากร (อรุณ จิรวรรณกุล, 2557) โดยมีสูตรดังนี้

เมื่อ

n = ขนาดกลุ่มตัวอย่าง (คน)

N = ประชากรทั้งหมด จำนวน 259 คน

Z = ระดับนัยสำคัญทางสถิติ กำหนดช่วงเชื่อมั่นที่ 95% มีค่าเท่ากับ 1.96

P = สัดส่วนในการประมาณพฤติกรรมที่เหมาะสม มีค่าเท่ากับ 0.5 (เนื่องจากการไม่มีการศึกษาเรื่องนี้มาก่อนจึงกำหนดค่าสัดส่วนของปัญหาสูงสุดเท่ากับ 0.5)

e = กำหนดให้ค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าเท่ากับ 5% ของค่าสัดส่วนมีค่าเท่ากับ 0.05

$$n = \frac{NZ^2 p(1-P)}{[e^2(N-1) + Z^2 p(1-P)]}$$

= 155 คน

เพื่อป้องกันการสูญหายของข้อมูลจากการศึกษา (Non Respond) จึงปรับขนาดกลุ่มตัวอย่างเพิ่มขึ้นร้อยละ 10 โดยคำนวณจากสูตรดังนี้

จากสูตร

$$n_{adj} = \frac{n}{(1-d)}$$

เมื่อ n_{adj} = ขนาดตัวอย่างที่ปรับเพิ่ม (คน)

n = ขนาดตัวอย่างก่อนปรับ มีค่าเท่ากับ 155 คน

d = ค่าร้อยละ 10 ของตัวอย่างที่สูญหายมีค่าเท่ากับ 0.1

$$\text{แทนค่าในสูตร } n_{adj} = \frac{155}{(1 - 0.1)}$$

$n_{adj} = 172.22$ หรือเท่ากับ 173 คน

โดยเลือกกลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยทำการสำรวจจำนวนรายชื่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนแวงน้อยศึกษา จังหวัดขอนแก่น และเลือกกลุ่มตัวอย่างที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์การคัดประชากรเข้าศึกษา จะถูกคัดเลือกจนครบจำนวนตามต้องการ

● เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและวิธีการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามด้านปัจจัยนำ

ข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไป จำนวน 11 ข้อ

ความรู้เกี่ยวกับการบริโภคอาหาร จำนวน 16 ข้อ มีเกณฑ์การให้คะแนนคือตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนน และการแปลผลคะแนน ระดับความรู้สูง คะแนนร้อยละ 80-100 (14-16 คะแนน) ระดับความรู้ปานกลาง คะแนนร้อยละ 60-79 (11-13 คะแนน) ระดับความรู้ต่ำ คะแนนร้อยละ 59 (0-10 คะแนน)

ทัศนคติเกี่ยวกับการบริโภคอาหาร จำนวน 20 ข้อ พิจารณาจากค่าคะแนนการประเมินค่า (Rating Scale) ถ้ามีคะแนนค่าเฉลี่ย 1.67-2.00 ถือว่ามีทัศนคติอยู่ในระดับดี คะแนนค่าเฉลี่ย 1.34-1.66 ถือว่ามีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลางและคะแนนค่าเฉลี่ย 1.00-1.33 ถือว่ามีทัศนคติอยู่ในระดับต่ำ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามด้านปัจจัยเอื้อ จำนวน 13 ข้อ พิจารณาจากค่าคะแนนการประเมินค่า (Rating Scale) และแปลผลค่าคะแนนเป็น 3 ระดับ ได้แก่ คะแนนค่าเฉลี่ย 2.34-3.00 มีปัจจัยเอื้อในระดับดี คะแนนค่าเฉลี่ย 1.67-2.33 มีปัจจัยเอื้อในระดับปานกลาง คะแนนค่าเฉลี่ย 1.00-1.66 มีปัจจัยเอื้อในระดับต่ำ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามด้านปัจจัยเสริมจำนวน 16 ข้อ มีระดับการวัดเป็นช่วงสเกล (Interval Scale) ใช้วิธีอิงกลุ่ม โดยสรุปแบ่งเป็น 3 ระดับ ได้แก่ คะแนนค่าเฉลี่ย 2.34-3.00 ได้รับอิทธิพลอยู่ในระดับดี คะแนนค่าเฉลี่ย 1.67-2.33 ได้รับอิทธิพลอยู่ในระดับปานกลาง คะแนนค่าเฉลี่ย 1.00-1.66 ได้รับอิทธิพลอยู่ในระดับต่ำ

ส่วนที่ 4 พฤติกรรมการบริโภคอาหาร จำนวน 46 ข้อ ได้แก่ อาหารหวานมันเค็ม การบริโภคอาหารดิบ การบริโภคอาหารปิ้งย่าง การบริโภคอาหารผักผลไม้ การบริโภคอาหารเสริมและการดื่มเครื่องดื่มต่างๆ และการบริโภคอาหารต่างชาติ แบ่งช่วงคะแนน แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ พฤติกรรมการเลือกบริโภคอาหารเหมาะสม ดี คือ ค่าเฉลี่ยคะแนนระหว่าง 2.34-3.00 พฤติกรรมการเลือกบริโภคอาหารเหมาะสม ปานกลาง คือ ค่าเฉลี่ยคะแนนระหว่าง 1.67-2.33 พฤติกรรมการเลือกบริโภคอาหารไม่เหมาะสม คือ ค่าเฉลี่ยคะแนนระหว่าง 1.00-1.66

การหาค่าความเที่ยงของเครื่องมือ (Reliability) โดยความเที่ยงของข้อคำถามด้านความรู้ ทักษะเกี่ยวกับการบริโภคอาหาร วิเคราะห์ความเที่ยงข้อคำถามด้านความรู้ด้วยวิธีของ Kuder-Richardson20 (KR-20) ซึ่งได้ค่าความเที่ยงของความรู้ เท่ากับ 0.71 และวิเคราะห์ความเที่ยงข้อคำถามด้านทัศนคติด้วยสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach's Coefficients Alpha) ได้ค่าความเที่ยงของทัศนคติ เท่ากับ 0.72

● การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

วิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาโดยใช้ จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความถี่ ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป STATA Version 10 ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยขอนแก่น ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยนำเข้า ปัจจัยเอื้อ ปัจจัยเสริม กับพฤติกรรมการเลือกบริโภคอาหารเพื่อหาความสัมพันธ์ของตัวแปรต้นและตัวแปรตาม โดยใช้สถิติ Chi-square กำหนดระดับความเหมาะสมของพฤติกรรมการเลือกบริโภคอาหารโดยการจัดระดับพฤติกรรมออกเป็นสองกลุ่มได้แก่ 1) พฤติกรรมการเลือกบริโภคอาหารเหมาะสม 2) พฤติกรรมการเลือกบริโภคอาหารไม่เหมาะสม ในการหาความสัมพันธ์ของตัวแปรต้นและตัวแปรตามทีละคู่ โดยปัจจัยนำเข้า ปัจจัยเอื้อ ปัจจัยเสริมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเลือกบริโภคอาหารนำเสนอด้วยค่า Crude OR (Odd Ratio) และ 95%CI ใช้สถิติการถดถอยพหุโลจิสติกส์ (Multiple Logistic Regressions) โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ด้วยค่า Adjusted OR (Odd Ratio) และ 95%CI

ผลการวิจัย

1. ด้านปัจจัยนำเข้า

ข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไป

นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนวงน้อยศึกษา จังหวัดขอนแก่น ประชากรส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 53.76 อายุเฉลี่ยของนักเรียน ($\pm$ S.D.) 16.95 ปี ($\pm$ 1.04) บิดาและมารดามีระดับการศึกษาในช่วงมัธยมศึกษาคิดเป็นร้อยละ 45.67 และ 42.20 โดยส่วนใหญ่บุคคลที่นักเรียนอาศัยอยู่ด้วยในปัจจุบันคือบิดามารดา ร้อยละ 54.34 สถานภาพของบิดามารดาส่วนใหญ่อยู่ด้วยกัน คิดเป็นร้อยละ 67.05 แหล่งชุมชนที่อยู่อาศัยส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลคิดเป็นร้อยละ 53.76 นอกเขตเทศบาลคิดเป็นร้อยละ 46.24 อาชีพของบิดา

ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 35.26 อาชีพของมารดาส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 31.22 ครอบครัวมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง ($\pm$ S.D.) 19,616.76 บาท ($\pm$ 13540.89) ส่วนใหญ่รายได้อยู่ในช่วง 5,001–15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 45.09 จำนวนเงินที่ได้รับจากผู้ปกครองมาโรงเรียนเฉลี่ยต่อวันอยู่ระหว่าง ($\pm$ S.D.) 67.45 บาท ($\pm$ 25.13) ส่วนใหญ่จำนวนเงินที่ได้รับจากผู้ปกครองอยู่ในช่วงน้อยกว่า 50 บาท คิดเป็นร้อยละ 41.04 ได้รับเงินจากผู้ปกครองอยู่ในช่วง 51–70 บาท

ความรู้ในการบริโภคอาหาร

ความรู้ในการบริโภคอาหารของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนวงน้อยศึกษา จังหวัดขอนแก่นจากการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับการบริโภคอาหารอยู่ในระดับต่ำร้อยละ 52.02 โดยมีคะแนนเฉลี่ย 11.04 จากจำนวน 16 ข้อคำถาม (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.13)

ทัศนคติต่อการบริโภคอาหาร

นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ส่วนใหญ่มีทัศนคติระดับดี ร้อยละ 60.69 ระดับปานกลาง ร้อยละ 39.31 มีค่านิยามเท่ากับ 1.65

2. ด้านปัจจัยเอื้อ

ปัจจัยเอื้อ ได้แก่ แหล่งทรัพยากรอาหาร การเข้าถึงอาหาร ความปลอดภัยของอาหาร ค่าใช้จ่ายในการซื้ออาหาร เวลาในการรับประทานอาหาร ความสะดวกสบาย ส่วนใหญ่นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีระดับปัจจัยเอื้ออยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 66.47 ค่านิยามเท่ากับ 1.69

3. ด้านปัจจัยเสริม

นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายได้รับอิทธิพลที่เกี่ยวข้องกับการบริโภคอาหารจากบุคคลในครอบครัว กลุ่มเพื่อน ครู/อาจารย์ สื่อโฆษณา กลุ่มอ้างอิง ส่วนใหญ่มีอิทธิพลที่เกี่ยวข้องกับการบริโภคอาหารมีระดับปานกลาง ร้อยละ 60.12 ระดับสูง ร้อยละ 39.88 ค่านิยามเท่ากับ 1.69

4. พฤติกรรมการบริโภคอาหาร

พฤติกรรมการบริโภคอาหารของมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนวงน้อยศึกษา จังหวัดขอนแก่น พบว่าส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการบริโภคอาหารหวานมันเค็ม การบริโภคอาหารปิ้งย่าง การบริโภค

อาหารดิบ การบริโภคผักผลไม้ การบริโภคอาหารเสริม และเครื่องดื่ม และการบริโภคอาหารต่างชาติ อยู่ในระดับไม่เหมาะสมร้อยละ 74.57 ระดับปานกลางร้อยละ 21.97 แต่ถ้าวัดพิจารณาในภาพรวมพบว่า มีพฤติกรรมการบริโภคอาหารโดยรวมอยู่ในระดับไม่เหมาะสม (1.00–1.66) ค่าฐานนิยมเท่ากับ 1.52

พฤติกรรมการบริโภคอาหารหวานมันเค็มส่วนใหญ่มีพฤติกรรมอยู่ในระดับเหมาะสมปานกลาง ร้อยละ 61.85 ประเด็นข้อคำถามเชิงบวกซึ่งนักเรียนนิยมบริโภคอาหารที่ใช้รสหวานแทนอาหารที่ใส่กะทิบริโภค 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ ร้อยละ 43.93 ส่วนประเด็นข้อคำถามเชิงลบ นักเรียนนิยมรับประทานอาหารกระป๋อง บะหมี่/โจ๊ก กุ้งสำเร็จรูป อาหารหมักดอง อาหารตากแห้ง ปลาเค็ม ปลา ร้า ไข่เค็ม บริโภค 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ ร้อยละ 63.01 พฤติกรรมการบริโภคอาหารปิ้งย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมอยู่ในระดับไม่เหมาะสม ร้อยละ 78.61 โดยพบประเด็นข้อคำถามเชิงบวกนักเรียนมักนิยมบริโภคมากที่สุดคืออาหารทะเล อย่าง เช่น หอย ปลาหมึก กุ้ง ร้อยละ 55.49 โดยบริโภค 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ ส่วนประเด็นข้อคำถามเชิงลบนักเรียนนิยมรับประทานอาหารปิ้งย่างที่ไหม้เกรียมสูงสุด ร้อยละ 43.93

พฤติกรรมการบริโภคอาหารดิบส่วนใหญ่การบริโภคอาหารดิบอยู่ในระดับไม่เหมาะสม ร้อยละ 82.08 ซึ่งประเด็นข้อคำถามเชิงบวก นักเรียนนิยมบริโภคมากที่สุด คือ รับประทานคั้วกุ้งเต้น กุ้งฝอยทอด บริโภค 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์ ร้อยละ 56.07 ส่วนประเด็นข้อคำถามเชิงลบนักเรียนนิยมบริโภคปลาร้าดิบหรือแจ่วบอง 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ มากถึงร้อยละ 41.62

พฤติกรรมการบริโภคผัก ผลไม้ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมอยู่ในระดับเหมาะสมปานกลางร้อยละ 63.01 พบประเด็นข้อคำถามเชิงบวก นักเรียนนิยมบริโภคมากที่สุด คือ นักเรียนรับประทานผลไม้ไม่หวานมาก เช่น ฝรั่ง พุทรา ชมพู แอปเปิ้ล ฝรั่ง แตงไทย แคนตาลูป แตงโม มะเฟืองบริโภค 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์ ร้อยละ 43.35 ด้านประเด็นข้อคำถามเชิงลบ นักเรียนนิยมบริโภครับประทานผลไม้ที่มีรสหวาน เช่น ฝรั่ง พุทรา ชมพู มะม่วงสุก ลำไย น้อยหน่า ลองกอง มากถึงร้อยละ 50.87 โดยบริโภค 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์

พฤติกรรมการบริโภคอาหารเสริมและเครื่องดื่มส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการบริโภคอาหารเสริมและ

เครื่องดื่มอยู่ในระดับไม่เหมาะสมร้อยละ 67.05 ในประเด็นเชิงบวกรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่นักเรียนนิยมมากที่สุด คือ นิยมดื่มน้ำผลไม้/น้ำผลไม้ปั่น บริโภค 1-2 ครั้ง ต่อสัปดาห์มากที่สุด ร้อยละ 39.88 และในประเด็นเชิงลบรายข้อพบว่า นักเรียนนิยมบริโภคมากที่สุดคือเครื่องดื่มที่มีรสหวาน โดยดื่ม 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์ ร้อยละ 45.09

พฤติกรรมการบริโภคอาหารต่างชาติ นักเรียนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมอยู่ในระดับไม่เหมาะสม ร้อยละ 76.88 โดยพบประเด็นข้อคำถามเชิงบวก นักเรียนนิยมบริโภคอาหารมากที่สุด คือ นักเรียนนิยมบริโภคมากที่สุด คือ อาหารเกาหลี เช่น กิมจิ ข้าวห่อสาหร่าย ข้าวยาเกาหลี ออเมกมันดู สุกี้ บริโภค 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์ ร้อยละ 36.99 ส่วนประเด็นข้อคำถามเชิงลบพบนักเรียนนิยมบริโภคอาหารยุโรป เช่น สเต็ก ผักโขมอบชีส พิซซ่า สตู สปาเก็ตตี้ มันบด อบเชย เบคอน ชูครีม KFC แฮมเบอร์เกอร์ มากถึงร้อยละ 47.40 โดยบริโภค 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์

รูปแบบการบริโภคอาหารของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ส่วนใหญ่นักเรียนบริโภคอาหารแต่ละมื้อมีรสเผ็ด คิดเป็นร้อยละ 29.48 รongลงมาคือรสเค็ม คิดเป็นร้อยละ 28.32 นักเรียนและผู้ปกครองส่วนใหญ่มีวิธีการปรุงอาหารโดยการผัด ร้อยละ 56.07 นักเรียนส่วนใหญ่คำนึงถึงคุณค่าทางโภชนาการเป็นอันดับแรกก่อนเลือกซื้ออาหาร ร้อยละ 30.64 และนักเรียนส่วนใหญ่เติมเครื่องปรุงน้ำปลา/ซีอิ๊ว ก่อนรับประทานอาหารร้อยละ 49.13 แบบแผนนักเรียนบริโภคอาหารมื้อเช้า ร้อยละ 83.82 อาหารมื้อเที่ยง ร้อยละ 98.84 และอาหารมื้อเย็น ร้อยละ 94.80 ส่วนอาหารว่าง ระหว่างอาหารมื้อเช้ากับอาหารมื้อเที่ยงพบว่า นิยมบริโภคมากที่สุดร้อยละ 60.12 รongลงมาบริโภคอาหารว่างหลังมื้อเที่ยงกับอาหารมื้อเย็น ร้อยละ 59.54

5. ปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการเลือกบริโภคอาหารของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารที่มีนัยสำคัญทางสถิติ คือ ด้านปัจจัยนำเข้า ได้แก่ ความรู้ที่เกี่ยวกับการบริโภคอาหาร และด้านปัจจัยเอื้อ นักเรียนที่มีความรู้เกี่ยวกับการบริโภคอาหารระดับปานกลาง/ระดับต่ำ มีพฤติกรรมการเลือกบริโภคอาหารไม่เหมาะสมมากกว่านักเรียนที่มีความรู้เกี่ยวกับการบริโภคอาหารระดับดีเป็น 2.62 เท่า ($OR_{adj}=2.62$, 95% CI;

1.23-5.58, p -value=0.012) ด้านปัจจัยเอื้อ มีแหล่งทรัพยากรอาหาร การเข้าถึงอาหาร ความปลอดภัยของอาหาร ค่าใช้จ่ายในการซื้ออาหาร เวลาในการรับประทานอาหารในระดับดี/ปานกลาง มีพฤติกรรมกรรมการเลือกบริโภคอาหารไม่เหมาะสม 2.32 เท่าของกลุ่มที่มีแหล่งทรัพยากรอาหาร การเข้าถึงอาหาร ความปลอดภัยของอาหาร ค่าใช้จ่ายในการซื้ออาหาร เวลาในการรับประทานอาหารในระดับต่ำ (OR_{adj} =2.32, 95% CI; 1.02-5.27, p -value=0.012)

บทสรุปและอภิปรายผล

1. พฤติกรรมการเลือกบริโภคอาหาร

จากการศึกษาพบว่าพฤติกรรมการเลือกบริโภคอาหารของนักเรียนของมัธยมศึกษาตอนปลายภาพรวมอยู่ในระดับไม่เหมาะสม เมื่อพิจารณาระดับพฤติกรรมการเลือกบริโภคอาหารส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการเลือกบริโภคอาหารไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 74.57 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของทัศนาศิริโชติ (2555) พบว่า ความรู้เกี่ยวกับการบริโภคอาหารและพฤติกรรมการบริโภคอาหารของวัยรุ่นตอนปลายในจังหวัดสงขลา อยู่ในระดับต่ำ ซึ่งอาจเกิดหลายสาเหตุ เช่น กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ในพื้นที่ชนบท บิดามารดาส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับมีประถมศึกษา และประกอบอาชีพรับจ้างเป็นส่วนใหญ่จึงไม่มีเวลาในการแนะนำให้ความรู้ได้มากพอ บางก็อาศัยอยู่กับตายาย ส่วนใหญ่ได้รับข้อมูลทางโภชนาการจากคุณครูที่โรงเรียนจากสื่อโฆษณา ทำให้เด็กมีการรับรู้ข้อมูลการบริโภคอาหารค่อนข้างน้อย ส่งผลให้มีระดับความรู้เกี่ยวกับการบริโภคอาหารอยู่ในระดับต่ำ

2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกบริโภคอาหารของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านความรู้ในการบริโภคอาหาร และปัจจัยเอื้อ มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีความรู้ในการบริโภคอาหารอยู่ระดับปานกลาง/ระดับต่ำ มีพฤติกรรมการเลือกบริโภคอาหารไม่เหมาะสมมากกว่ากลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาที่มีความรู้ระดับดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอดิชา สังขะทิพย์, & สุวลี โลวีกรณ (2560) พบว่า ความรู้เกี่ยวกับการบริโภคอาหารของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนตำบลกุดปลาตุก อำเภอชื่น

ชม จังหวัดมหาสารคาม อยู่ในระดับต่ำแต่มีความแตกต่างจากการศึกษา ประภัศร พิมพ์ดี (2560) พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย อำเภอเมืองสรวง จังหวัดร้อยเอ็ด มีความรู้ในการบริโภคอาหารอยู่ในระดับความรู้สูง

ด้านปัจจัยเอื้อ พบว่า กลุ่มที่มีแหล่งทรัพยากรอาหารในการเข้าถึงอาหาร ความปลอดภัยของอาหาร ค่าใช้จ่ายในการซื้ออาหาร เวลาในการรับประทานอาหารในระดับดี/ปานกลาง มีพฤติกรรมการเลือกบริโภคอาหารไม่เหมาะสมเป็น มากกว่ากลุ่มที่มีแหล่งทรัพยากรอาหารในการเข้าถึงอาหาร ความปลอดภัยของอาหาร ค่าใช้จ่ายในการซื้ออาหาร เวลาในการรับประทานอาหารในระดับต่ำอย่างชัดเจน ซึ่งอาจจะเป็นผลมาจากความสามารถเข้าถึงอาหาร ค่าใช้จ่ายในการซื้ออาหารที่เพียงพอ และมีแหล่งอาหารที่สะดวกสบายซึ่งสอดคล้องกับฉัตรพร ภาณุมัย & ธนพร นังตะลา (2556) พบว่า การตัดสินใจบริโภคกาแฟสด เป็นสาเหตุหลักในการบริโภค เนื่องจากมีความสะดวกสบายในการบริโภคและสามารถเข้าถึงได้ง่าย และวิโรจน์ ตระกูลสุขสันต์ & อธิกร ขำเดช (2556) การตัดสินใจบริโภคอาหารแช่แข็งจากร้านสะดวกซื้อ มีสาเหตุมาจากการส่งเสริมการตลาดรวมทั้งผู้ปกครองของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายส่วนใหญ่มีรายได้เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายในการซื้ออาหาร

ข้อเสนอแนะหรือการนำไปใช้ประโยชน์

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษา

1.1 จากการศึกษพบว่ามีความรู้เกี่ยวกับการบริโภคอาหารอยู่ในระดับต่ำ และมีทัศนคติไม่ถูกต้อง ซึ่งส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการเลือกบริโภคอาหารไม่เหมาะสม ดังนั้นควรมีการจัดให้ความรู้ความตระหนักและความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเลือกบริโภคอาหารให้เหมาะสมเพิ่มเติม เพื่อให้ นักเรียนสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการเลือกบริโภคอาหารให้เหมาะสมกับสุขภาพร่างกาย และค่านิยมที่เหมาะสม

1.2 นักเรียนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการเลือกบริโภคอาหารไม่เหมาะสม เช่น การบริโภคอาหารปิ้งย่าง อาหารดิบ อาหารเสริมและเครื่องดื่ม และการบริโภคอาหารต่างชาติ ดังนั้นจึงควรจัดกิจกรรมเสริมความรู้เรื่องการบริโภคอาหารให้ถูกต้องและเหมาะสมตามหลักโภชนาการสำหรับผู้ปกครอง เช่น ดารา เขียววิทยากร

ผู้ทรงคุณวุฒิมาบรรยายในโอกาสที่เหมาะสมรวมทั้งแจกเอกสารเกี่ยวกับการจัดเตรียมอาหารที่ให้พลังงานต่ำแต่อุดมไปด้วยคุณค่าต่อร่างกายและวิธีการปรุงอาหาร ได้แก่ การต้ม นึ่ง อบ แทนการทอดและผัด การที่ผู้ปกครองมีความรู้ที่ถูกต้องจะทำให้เด็กนักเรียนมีพฤติกรรมที่ถูกต้องเกี่ยวกับการบริโภคอาหารตามมา

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงสาธารณสุข กลุ่มส่งเสริมป้องกัน งานโภชนาการ. รายงานอัตรารายรุ่น 15-18 ปี สูงดีสมส่วน Health Data Center: HDC ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข.สืบค้นเมื่อ 23 กันยายน 2561
- กองโภชนาการ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. (2555). การสำรวจสถานการณ์ภาวะโภชนาการ. กรุงเทพฯ: กองโภชนาการ.
- ณิตชาธร ภาณุมนัย, & ธนพร นิ่งตะลา. (2556). การรับรู้และพฤติกรรมการบริโภคคาแฟสดของบุคลากรทางด้านสาธารณสุข ในเขตอำเภอหนองสูง จังหวัดบุรีรัมย์. วารสารโรงพยาบาลมหาสารคาม, 10(3), 38-43.
- ทัศนาศิรีโชติ. (2555). รายงานการวิจัย ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมการบริโภคอาหารของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา. สงขลา: สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
- นลินี จงวิริยะพันธุ์. เรื่องวิทยุ ต้นตอแพทยากร, & นฤมล เค้นทรัพย์สุนทร. (บรรณาธิการ). (2556). โภชนาการในเด็กและวัยรุ่น: ประเด็นที่ควรรู้. กรุงเทพฯ: ชมรมโภชนาการเด็กแห่งประเทศไทย.
- พิภพ จิรวิญญู, นฤมล เค้นทรัพย์สุนทร, ดวงเดือน ชื่นรุ่งเรือง, เรณู วงษ์อาน, & นุชน้อย ธรรมมนศิริ. (2548). ความเสี่ยงสัมพันธ์ในการมีน้ำหนักเกินและในการเป็นโรคอ้วนในเด็ก ภายหลัง 6 ปีในโรงเรียนมัธยมศึกษา. จดหมายเหตุทางแพทย์, 88(5), 615-654.
- พิษณุ อุดมตะเวทิน. (2560). การแก้ปัญหาพฤติกรรมการปรุงและบริโภคเนื้อดิบในประชาชนโดยอาศัยการมีส่วนร่วมของ อบต. และร้านค้า. ขอนแก่น: ภาควิชาโภชนวิทยา คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วิโรจน์ ตระกูลสุขสันต์, & อธิกร ขำเดช. (2556). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้ออาหารสำเร็จรูปแช่แข็งจากร้านสะดวกซื้อของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร. วารสารการเงิน การลงทุน การตลาด และการบริหารธุรกิจ, 3(2), 431-452.
- สำนักตรวจราชการ กระทรวงสาธารณสุข. (2561). แผนการตรวจราชการ กระทรวงสาธารณสุข ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561. นนทบุรี: กระทรวงสาธารณสุข.
- อดิชา สังขะทิพย์, & สุวลี โลวีกรรณ์. (2560). พฤติกรรมการบริโภคอาหารและภาวะโภชนาการของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนในตำบลกุดปลาตุก อำเภอชื่นชม จังหวัดมหาสารคาม. วารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี, 19(1), 178-189.
- อรุณ จิรวัฒน์กุล และคณะ. (บรรณาธิการ). (2557). ชีวิตที่ดีสำหรับงานวิจัยทางวิทยาศาสตร์สุขภาพ. ขอนแก่น: คลังนาวิทยา.
- Popkin, B. M. (2004). The nutrition transition: An overview of world patterns of change. *Nutrition reviews*, 62(suppl. 2), S140-S143.

ตารางที่ 1 ความสัมพันธ์แบบตัวแปรพหุระหว่างความสัมพันธ์พฤติกรรมการเลือกบริโภคอาหารของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และปัจจัยที่มีอิทธิพล (n=173 คน)

ตัวแปร	จำนวน (คน)	พฤติกรรมกรเลือกบริโภค		Crude OR	Adjusted OR	95%CI	P-value
		ไม่เหมาะสม	เหมาะสม				
ปัจจัยนำความรู้เกี่ยวกับการบริโภคอาหาร							
ระดับปานกลาง/ระดับต่ำ	155	114(73.55)	41(26.45)	1.00	1.00		
ระดับดี	18	15(83.33)	3(16.67)	2.68	2.62	1.23-5.58	0.01
ปัจจัยอื่น							
ระดับดี/ระดับปานกลาง	132	105(79.55)	27(20.45)	1.00	1.00		
ระดับต่ำ	41	24(58.54)	17(41.46)	2.75	2.32	1.02-5.27	0.04